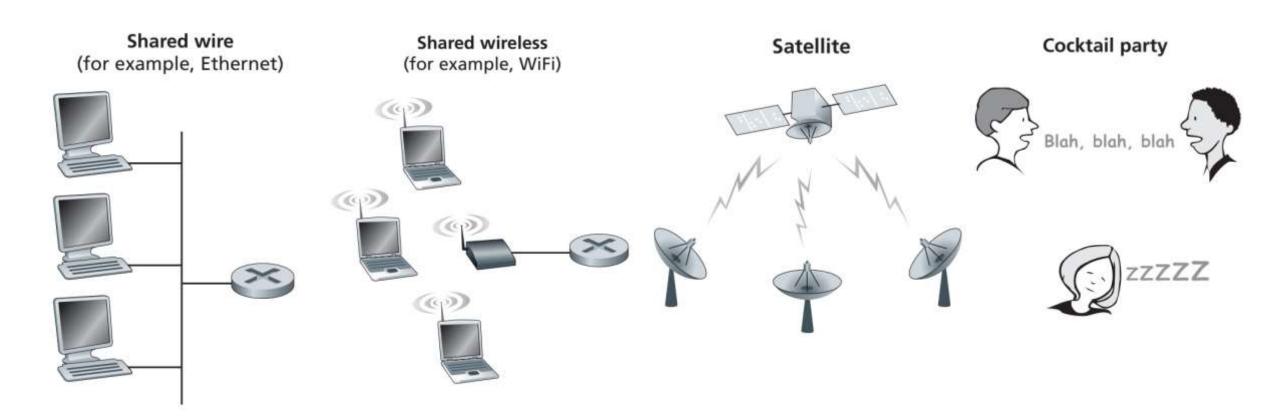


The Medium Access Control (MAC) Sublayer



كانالهاي مختلف دسترسى چندگانه





سرفصل

چه کسی اجازه صحبت دارد؟





سرفصل

- در لایه فیزیکی بیشتر کانال نقطه به نقطه بررسی شد.
- در این بخش میخواهیم کانالهای پخش و پروتکلهای مربوط به آن را بررسی کنیم.
- در هر کانال پخش، چالش اصلی تعیین این است که زمانی که برای به دست آوردن کانال رقابت وجود دارد، چه کسی می تواند از کانال استفاده کند؟
- برای فهم بهتر، تماس ویدئوکنفرانس بین چندین نفر را در نظر بگیرید که هر کدام می تواند صدای دیگران را بشنود و با همه آنها صحبت کند. بدیهی است زمانی که یکی صحبت خود را قطع می کند، چند نفر خواهان صحبت (پاسخ) باشند که صحبت همزمان آنها باعث شلوغی و هرج و مرج خواهد شد.
- در ملاقاتهای رو در رو، طرفین دستهای خود را به نشانه اجازه گرفتن بالا برده و شروع به صحبت می کنند.
 - زمانی که یک کانال برای صحبت داریم، تصمیم اینکه چه کسی اجازه صحبت دارد، سخت است.
- در این بخش پروتکلهای موجود برای اینکه چه کسی اجازه صحبت کردن دارد را بررسی خواهیم کردر

مسئله تخصیص کانال Channel Allocation Problem

• چندین کاربر خواهان استفاده از یک کانال فیزیکی هستند. بنابراین یک کانال فیزیکی باید به چندین کاربر تخصیص داده شود.

• دو طرح کلی برای تخصیص کانال:

- تخصیص کانال استاتیک (Static): کاربران، منابع کانال (زمان یا فرکانس) را برای تمام مدت ارسال داده به صورت مشخص شدهای (Fix) در اختیار می گیرند.
- تخصیص کانال پویا (Dynamic): ظرفیت کانال تخصیص داده شده به کاربر ثابت نیست. بستگی به نحوه مصرف کاربران دارد.
- در تخصیص کانال پویا از قبل نمی توان گفت چه کسی و در چه زمانی و در چه فرکانسی نوبت ارسال داده خواهد داشت. اما در استاتیک از قبل مشخص است.



مسئله تخصیص کانال Channel Allocation Problem

• در چه مواردی تخصیص کانال استاتیک مناسب است؟

• بستگی به ماهیت تولید ترافیک کاربرها دارد (پیوسته و یا انفجاری). اگر فرستندهها به طور منظم و متناوب دائماً در حال ارسال داده باشند (پیوسته)، تخصیص کانال استاتیک روش مناسبی است.

• در چه مواردی تخصیص کانال استاتیک مناسب نیست؟

- ممکن است برخی از کاربران دادهای برای ارسال نداشته باشند.
- در این نوع تخصیص اگر کاربری از کانال استفاده نکند، پهنای باندش تلف میشود. نه خودش استفاده میکند و نه کاربر دیگری اجازه استفاده از آن طیف را دارد.



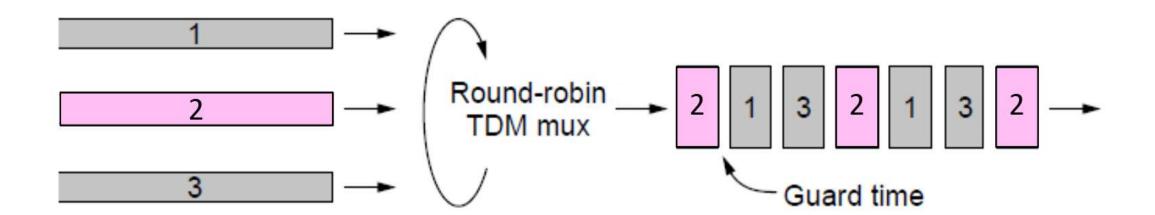
تخصیص کانال استاتیک: مالتی پلکسینگ

- مالتی پلکسینگ مفهومی مرتبط با شبکه برای به اشتراک گذاری منابع میباشد.
- سناریوی کلاسیک به اشتراک گذاشتن یک لینک بین چند کاربر مختلف است.
 - مالتی پلکسینگ زمانی (Time Division Multiplexing (TDM) مالتی
 - مالتی پلکسینگ فرکانسی (FDM) جالتی پلکسینگ فرکانسی –



مالتی پلکسینگ زمانی (TDM)

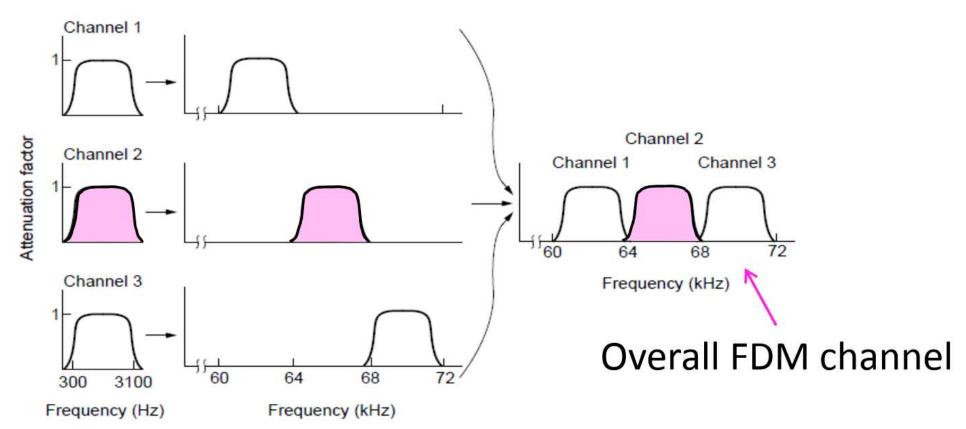
• کاربرها بین یک برنامه ثابت میچرخند.





مالتی پلکسینگ فرکانسی (FDM)

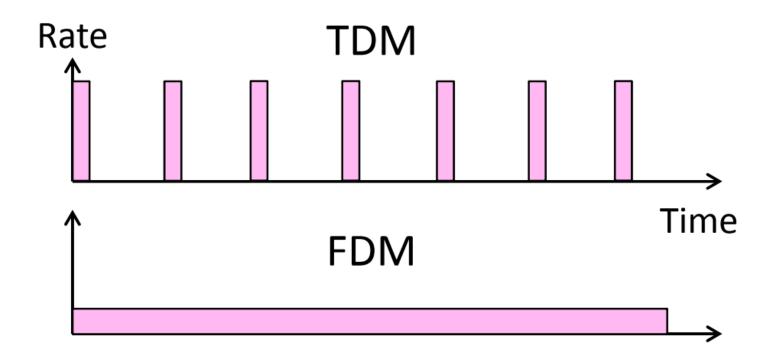
• کاربرهای مختلف را روی باند فرکانسی متفاوت قرار میدهد.





مقایسه TDM و FDM

- در روش TDM، کاربر در کسری از زمان با نرخ بالا ارسال می کند.
- در روش FDM، کاربر با نرخ کم و به مرور در کل زمان ارسال را انجام میدهد.





TDM/FDM کاربردهای

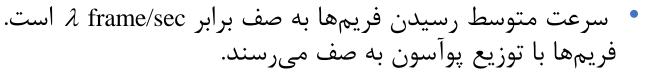
- تخصیص کانال به صورت استاتیک
- مناسب برای ترافیک پیوسته و تعداد مشخصی کاربر
 - کاربرد گسترده در ارتباطات مخابراتی
 - تلویزیون و ایستگاههای رادیویی (FDM)
- GSM (شبکه سلولی 2G)، تخصیص تماس با استفاده از TDM بر روی FDM -

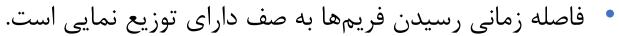


مسئله تخصيص كانال Channel Allocation Problem

• صف 1/M/M:







$$\frac{1}{\mu}$$
 bits طول هر فریم دارای توزیع نمایی با متوسط T ثانیه متوسط تأخیر هر فریم در صف برابر T ثانیه

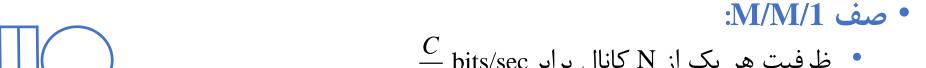


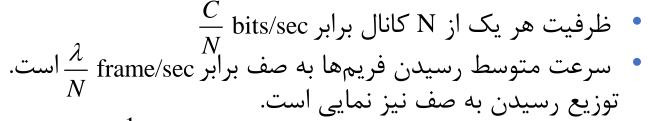
$$T = \frac{1}{\mu C - \lambda}$$





مسئله تخصيص كانال **Channel Allocation Problem**



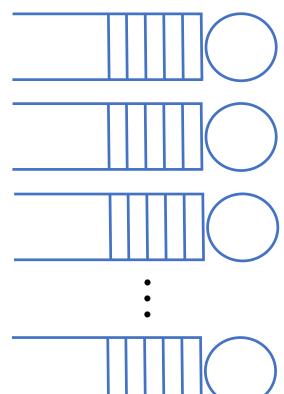


$$\frac{1}{\mu}$$
 bits طول هر فریم دارای توزیع نمایی با متوسط T_N ثانیه متوسط تأخیر هر فریم در صف برابر T_N ثانیه

متوسط تأخير هر فريم در صف برابر
$$T_{\scriptscriptstyle N}$$
 ثانيه ullet

$$T_{N} = \frac{1}{\mu \left(\frac{C}{N}\right) - \frac{\lambda}{N}} = \frac{N}{\mu C - \lambda}$$

 $T_{N}=2m_{S}$:مثال: با تقسیم کانال به ۱۰ بخش در مثال قبل





تخصيص كانال پويا

- نسبت بیشینه ترافیک شبکه به متوسط آن در مخابرات داده می تواند بالا باشد.
- در بسیاری از کاربردها، کاربران تمایل به استفاده از شبکه به صورت تصادفی دارند.
 - تخصیص استاتیک کانال باعث هدر رفتن منابع کانال خواهد شد.
 - بهتر است تخصیص کانال بر اساس تقاضای آنها برای استفاده از کانال باشد.



تخصیص کانال پویا

